

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1235/2022
17.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Гавра Димитријевић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Новосадска топлана“ из Новог Сада, чији је пуномоћник Жарко Раданов, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 374/22 од 09.02.2022. године, у седници одржаној 17.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 374/22 од 09.02.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 374/22 од 09.02.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова састава одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1617/22 од 06.12.2021. године, ставом првим изреке, тужбени захтев тужиоца је делимично усвојен. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати на име мање исплаћене основне зараде за период од јула 2017. године до јула 2020. године, појединачне одређене износе ближе одређене овим ставом изреке. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев за исплату законске затезне камате на досуђене месечне износе мање исплаћене основне зараде почев од 05. до 06. у месецу. Ставом четвртим изреке, одбијен је преостали део тужбеног захтева на име мање исплаћене основне зараде преко досуђених износа, а до тражених са каматом. Ставом петим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 374/22 од 09.02.2022. године, жалба тужиоца је одбијена, првостепена пресуда у одбијајућем делу и делу да сноси своје трошкове поступка потврђена и одбијен захтев туженог за исплату трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битних повреда правила поступка, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Тужени је поднео одговор на ревизију са захтевом за накнаду трошкова њеног састава.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС, 55/14, 87/18, 18/20) – у даљем тексту: ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана закона прописано је да о дозвољености и основаности из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни суд је нашао да нису испуњени услови да се дозволи посебна ревизија, јер у конкретном случају не постоји ниједан од разлога наведених у одредби члана 404. став 1. ЗПП због којих би ревизију требало изузетно дозволити. Побижана пресуда је у складу са правним ставом израженим у одлукама Врховног суда, у погледу примене Закона о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зараде и других сталних примања код корисника јавних средстава („Службени гласник РС“, бр. 116/14, у примени од 01.11.2014. године). Такође, битне повреде правила поступка не представљају разлог због кога се посебна ревизија може изјавити.

Следом наведеног, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд није дозволио посебну ревизију, па је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, у складу са одредбом члана 410. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је утврдио да је ревизија тужиоца недозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је суду поднео дана 04.08.2020. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 510.205,80 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Трошкови ревизијског поступка на име састава одговора на ревизију и за судске таксе, туженом нису признати, јер му нису били потребни у смислу одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку. Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу трећем донео применом одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић